

Драгоданъ. — *Пада на колѣнъ.* — Съ какво заслужихъ тая милость? Боже! (*Вдига молебно ръцѣ къмъ небето*). Ти не ме остави! Благодаря Ти отъ всичкото си сърдце и душа... И на васъ. (*Цѣлува ржка на Звъзделина и Обрада*).

Звъзделина. — Дѣтето ми моето хубаво дѣте! (*Пригъща го*).

Обрадъ. — Момчето, което ще вземе моето име, Звъзделино, Богъ да го благослови. (*Къмъ Зарина*). Донесъ нови дрехи да облѣчемъ това дѣте, което Иисусъ тая вечеръ ни изпрати като даръ за вѣрата ни. То е наше взе. (*Къмъ дѣцата*). Радвайте се, дѣца, че вие донесохте щастие на моя домъ. Съ васъ дойде това ваше другарче. Отъ тая вечеръ идвайте при него всѣкога. То ще ви приема съ отворени обятия, като братчета. (*Дѣцата се изреждатъ и честитятъ на Драгодана*).

Драгоданъ. — Брагодаря на Бога — Нашия Небесенъ Отецъ, за голѣмата му милость. Благодаря и на васъ — мамо и татко! Богъ ви прати да ме спасите отъ смъртъ! (*Цѣлува имъ ржка*).

Обрадъ. — Да бжде благословенъ тоя часъ.

Всички. — Да бжде!

Звъзделина. — Аминъ! (*Завѣса*).

